

Doniyor kitobi — Yuz o'n to'rtinchi qism

Oxirgi avlod: Hizqiyol payg'ambarligining bajo bo'lishi va 144 000 kishining muhrlanishining ochib berilishi

Jeff Pippenger

2024-03-03

2001-yil 11-sentabrda uchinchi voy holatining kelishini ko'rgan avlod yer tarixining so'nggi avlodidir. Bu haqiqatni tasdiqlovchi Hizqiyoldagi parcha milleritchilar tomonidan o'nta bokira haqidagi masalga va, demakki, Xabaqquq kitobining ikkinchi bobiga bevosita bog'liq deb tushunilgan. O'sha tarixda Xabaqquq kitobining ikkinchi bobidagi “endi kechikmaydigan” vahiy, 1844-yil 22-oktabrda amalga oshgan holda, Amerika Qo'shma Shtatlarida tez orada keladigan yakshanba qonunini oldindan tasvirlagan edi. Ammo endi ortga surilmaydigan vahiy haqidagi Hizqiyolning bashorati 2001-yil 11-sentabrda uchinchi voy holatining kelishi bilan boshlangan bir yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanishi tarixida mukammal tarzda amalga oshmoqda.

Va Egamizning kalomi menga kelib, dedi: “Ey inson o'g'li, Isroil yurtida sizlarda qanday maqol bor ekan, unda: ‘Kunlar cho‘zilmoqda, har bir vahiy esa puchga chiqmoqda’, deb aytiladi? Shuning uchun ularga aytgin: Egamiz Xudo shunday deydi: Men bu maqolni barham topdiraman, endi uni Isroilda maqol sifatida ishlatmaydilar. Balki ularga ayt: ‘Kunlar yaqinlashdi va har bir vahiyning bajo bo'lishi ham.’ Zero Isroil xonadoni ichida endi hech qanday behuda vahiy ham, xushomadgo'y folbinlik ham bo'lmaydi. Chunki Men Egaman: Men so'zlayman, Men aytadigan kalom bajo bo'ladi; u endi ortga surilmaydi. Zero, ey isyonkor xonadon, Men sizning kunlaringizda kalomni aytaman va uni ado etaman”, deydi Egamiz Xudo. Yana Egamizning kalomi menga kelib, dedi: “Ey inson o'g'li, mana, Isroil xonadoni: ‘U ko'rayotgan vahiy hali ko'p kunlar keyin uchun, u uzoq zamonlar haqida bashorat qilmoqda’, deydi. Shuning uchun ularga aytgin: Egamiz Xudo shunday deydi: Mening birorta so'zim ham endi ortga surilmaydi, balki Men aytgan kalom bajo bo'ladi”, deydi Egamiz Xudo. Hizqiyol 12:21–28.

Barcha payg'ambarlar oxirgi kunlar haqida so'zlaydilar, va “Isroil xonadoni ichida”gi “behuda vahiy” hamda “xushomadgo'y folbinlik” qalbaki so'nggi yomg'ir bo'lib, “tinchlik va omonlik” xabaridir; u “u ko'rayotgan vahiy uzoq kunlar uchundir, va u uzoq zamonlar haqida bashorat qilmoqda”, deb da'vo qiladi. Bu Habakkukning “munozarasi”dir, chunki “behuda vahiy”ni taqdim etuvchilar “u ko'rayotgan vahiy”ga qarshi bahs yuritadilar. Ular: “U ko'rayotgan vahiy uzoq kunlar uchundir, va u uzoq zamonlar haqida bashorat qilmoqda”, deb da'vo qiladilar. Tinchlik va omonlik xabarining xabarchilari: “kunlar cho‘zilmoqda, va har bir vahiy puchga chiqmoqda”, deb da'vo qiladilar; axir u 2020 yil 18 iyulni bashorat qilmaganmi? “Behuda vahiy”ning xabarchilari bobning dastlabki ikki oyatida Hizqiyol tomonidan ham aniqlab ko'rsatilgan.

Egamizning kalomi yana menga kelib, shunday dedi: “Ey inson o'g'li, sen isyonkor xonadonning o'rtasida yashamoqdasan; ular ko'radigan ko'zlarga ega, ammo ko'rmaydilar; eshitadigan quloqlarga ega, ammo eshitmaydilar. Chunki ular isyonkor xonadondir.” Hizqiyol

12:1, 2.

Barcha payg'ambarlar o'zaro bir fikrda bo'lib, barchasi oxirgi kunlar haqida so'zlaydi; Masih O'z xizmatining tarixida bahslashuvchan yahudiylarga murojaat qilganida, o'sha paytda Xudodan ajratib yuborilayotgan bahslashuvchan yahudiylarni ko'zlari boru ko'rmaydigan, quloqlari boru eshitmaydigan deb ko'rsatish uchun Ishayodan iqtibos keltirdi. Hozir ham, o'shandagidek, Hizqiyol Laodikiyalik Adventizmning masxarachi odamlari — bizning zamonamizning bahslashuvchan yahudiylari — ga murojaat qilmoqda; ular keyingi yomg'ir xabariga qarshi ravishda tinchlik va osoyishtalik xabarini ilgari suradilar. Iso O'z Kalomiga joylagan qoidalar bilan boshqarilgan edi, shu bois Uning bashoratlari ham U bahslashuvchan yahudiylarga murojaat qilgan kunlardan ko'ra aniqroq tarzda oxirgi kunlarga qaratilgandir.

Shuning uchun Men ularga masallar bilan gapiraman: chunki ular ko'rib turib ham ko'rmaydilar; eshitib turib ham eshitmaydilar, na angelaydilar. Va ularda Ishayo payg'ambarning ushbu bashorati bajo bo'ladi: Eshitib eshitasizlar-u, ammo anglamaysizlar; ko'rib ko'rasizlar-u, ammo idrok etmaysizlar. Chunki bu xalqning yuragi qotib qolgan, quloqlari og'ir eshitadi, ko'zlarini esa yumib olganlar; toki ular ko'zlari bilan ko'rmasinlar, quloqlari bilan eshitmasinlar, yuraklari bilan anglamasinlar va tavba qilib qaytmasinlar, Men ham ularga shifo bermayin. Ammo sizlarning ko'zlaringiz baxtlidir, chunki ular ko'radi; va quloqlaringiz ham, chunki ular eshitadi. Zero, sizlarga chinini aytaman: ko'p payg'ambarlar va solih kishilar sizlar ko'rayotgan narsalarni ko'rishni istaganlar, ammo ko'rmaganlar; sizlar eshitayotgan narsalarni eshitishni istaganlar, ammo eshitmaganlar. Matto 13:13–17.

Eshitib turib eshitmaydigan, ko'rib turib ko'rmaydigan bir xalq hodisasi chetlab o'tilayotgan sobiq Xudoning xalqiga xos xususiyatdir. Bu bashoriy hodisa Ishayoning bunday holat haqidagi bashorating ro'yobga chiqishidir. Barcha payg'ambarlar singari, Ishayo ham, Masih bilan birga, oxirgi kunlar haqida so'zlamogda.

Shoh Uzziyo vafot etgan yili men ham Egamizni taxt ustida o'tirgan holda ko'rdim; U yuksak va ulug'vor edi, Uning etagi ma'badni to'ldirib turardi. Uning tepasida serafimlar turar edi: har birining oltitadan qanoti bor edi; ikkitasi bilan yuzini, ikkitasi bilan oyoqlarini yopar, ikkitasi bilan esa uchar edi. Ular bir-biriga nido qilib der edilar: "Muqaddas, muqaddas, muqaddasdir lashkarlar Egasi bo'lgan Egamiz; butun yer Uning ulug'vorligiga to'lgandir." Nido qilgan kishining ovozidan eshikning ustunlari larzaga keldi, uy esa tutunga to'ldi. Shunda men dedim: "Holimga voy! Men halok bo'ldim! Chunki men nopok labli bir odamman, nopok labli xalqning o'rtasida yashayman; holbuki, ko'zlarim Shohni, lashkarlar Egasi bo'lgan Egamizni ko'rdi." Shunda serafimlardan biri oldimga uchib keldi; uning qo'lida qurbongohdan qisqich bilan olingan yonib turgan cho'g' bor edi. U uni og'zimga tekkizib dedi: "Mana, bu sening lablaringga tegdi; gunohing olib tashlandi, xatoying poklandi." So'ng men Egamizning ovozi eshitdim, U aytar edi: "Kimni yuboray? Biz uchun kim boradi?" Men dedim: "Mana men, meni yubor." U dedi: "Borib, bu xalqqa ayt: Eshitib tursangiz ham tushunmaysizlar; ko'rib tursangiz ham anglamaysizlar. Bu xalqning yuragini qotir, quloqlarini og'irlashtir, ko'zlarini yumib qo'y; toki ko'zlari bilan ko'rmasinlar, quloqlari bilan eshitmasinlar, yuragi bilan anglamasinlar, tavba qilmasinlar va shifo topmasinlar." Ishayo 6:1–10.

Ishayo, Hizqiyol va Masihning barchasi oxirgi kunlarda, keyingi yomg'ir davrida, Habakkukning ikkinchi bobining bajo bo'lishida keyingi yomg'irning haqiqiy va soxta xabari bahs qilinayotgan paytda muhrlanayotganlarni ifodalaydi. Isoning so'zlariga ko'ra, bu bajo bo'ladigan davrda solihlar masallarni "ko'rmoqdalar", bu esa bashoratning ramzidir. "Donolar" keyingi yomg'irning bashoratiy xabarini anglamoqdalar, ammo tortishqoq yahudiylar bilan ifodalanganlar na ko'radilar, na eshitadilar, va Hizqiyolga ko'ra ular osoyishtalik va xavfsizlik xabarini ilgari surib, bashoratlarning bajo bo'lishi kelajakda hali juda uzoq, deb da'vo qiladilar. Ular bashoratlarni inkor etmaydilar; tortishqoq yahudiylar kelayotgan Masih haqidagi bashoratni til uchida tan olgan edilar; biroq ular shunchaki bu hodisani uzoq kelajakka surib qo'ygan edilar. Shunga qaramay, Iso o'z davrining bashoratiy xabarini "ko'radiganlar" ustiga baraka e'lon qilgan edi.

Masihning davrida bu Uning suvga cho'mdirilishida kelgan xabar edi, o'shanda Muqaddas Ruh pastga tushgan edi. Uning suvga cho'mdirilishidagi Muqaddas Ruhning tushishi 1840-yil 11-avgustda Vahiy kitobining o'ninchi bobidagi farishtaning tushishini oldindan tasvirlagan edi. Har ikki tarixdagi ilohiy tushish o'sha davrning hozirgi haqiqat xabarining kelishini belgilagan edi; Iso uchun bu Uning suvga cho'mdirilishi orqali ifodalangan o'limi va tirilishi haqidagi xabar edi. Millerchilar uchun esa bu vaqt-payg'ambarligining sinov xabarini tasdiqlagan birinchi va ikkinchi voylarning Islom haqidagi xabari edi. Bu tarixlarning har ikkalasi ham 2001-yil 11-sentyabrda bo'lgan kechki yomg'irning sinov xabarining kelishi bilan mos tushadi. Shuning uchun Oq opa quyidagini qayd etadi:

"1840–1844 yillarda berilgan barcha xabarlar hozir kuchli tarzda taqdim etilishi kerak, chunki o'z yo'l-yo'rig'ini yo'qotib qo'ygan kishilar ko'pdir. Bu xabarlar barcha jamoatlarga yetkazilishi kerak.

"Masih dedi: 'Ko'zlaringiz baxtlidir, chunki ular ko'radi; quloqlaringiz ham, chunki ular eshitadi. Zero, sizlarga chinini aytaman: ko'p payg'ambarlar va solih kishilar sizlar ko'rayotgan narsalarni ko'rishni orzu qildilar, ammo ko'rmadilar; sizlar eshitayotgan narsalarni eshitishni orzu qildilar, ammo eshitmadilar' [Matto 13:16, 17]. 1843 va 1844-yillarda ko'rilgan narsalarni ko'rgan ko'zlar baxtlidir.

"Xabar berildi. Va xabarni takrorlashda hech qanday kechikish bo'lmasligi kerak, chunki zamonning alomatlari amalga oshmoqda; yakunlovchi ish ado etilishi lozim. Qisqa vaqt ichida ulug' bir ish amalga oshiriladi. Yaqinda Xudoning tayiniga ko'ra bir xabar beriladi va u baland nido bo'lib kengayadi. Shunda Doniyor o'z ulushida turib, o'z guvohligini beradi.

"Jamoatlarimizning e'tibori uyg'otilishi lozim. Biz dunyo tarixidagi eng ulug' hodisaning chegarasida turibmiz, va Shayton Xudoning xalqi ustidan ularni uyquga toldiradigan darajada hokimiyatga ega bo'lmasligi kerak. Papalik o'z qudratida namoyon bo'ladi. Endi hamma uyg'onib, Muqaddas Yozuvlarni tadqiq etishi lozim, chunki Xudo O'zining sodiqlariga oxirgi zamonda nimalar bo'lishini ma'lum qiladi. Egamizning kalomi O'z xalqiga qudrat bilan kelishi kerak...."

«Menga ayon qilingan narsa shudirki, biz uyqudamiz va bizni ziyorat qilish vaqti qachon ekanini bilmaymiz. Ammo agar biz Xudo oldida o'zimizni kamtar tutsak va Uni butun qalb bilan izlasak, U bizga topilur». Manuscript Releases, 21-jild, 436–438.

Masihning Masih tarixidagi hozirgi haqiqat xabari va 1840 yildan 1844 yilgacha bo'lgan hozirgi haqiqat xabari orqali timsollangan xabar, Milleritlar xabari takrorlanadigan oxirgi kunlarga ishora qiladi. "Ko'ra va eshita olmaydigan" sifatida tasvirlangan tarixlardagi kishilar "ularning ziyorat vaqti"ni "bilmaydilar." Ishayo keyingi yomg'irning soxta xabarining xabarchilari haqidagi birinchi ishorani keltirar ekan, ular ko'radilar, ammo ko'rmaydilar, u bu davrning qachon boshlanishini, ya'ni Sister White aytganidek, "Xudoning tayiniga ko'ra bo'lgan, baland faryodga aylanib boradigan xabar" davrini belgilab beradi. "Xudoning tayini" xabarning keladigan muayyan vaqtini bildiradi, va Ishayo oltinchi bobning uchinchi oyatida o'sha vaqtni aniq ko'rsatadi.

Biri boshqasiga xitob qilib dedi: Muqaddas, muqaddas, muqaddasdir Sarvari Olam; butun yer yuzi Uning ulug'vorligi bilan to'lgandir. Ishayo 6:3.

Opa Uayt Ishayo ko'ra ko'zlari bor bo'lib, ko'radilar, ammo ko'rmaydiganlarni tasvirleydigan parchada farishtalar bir-birlariga: "Muqaddas, Muqaddas, Muqaddas", deb nido qilganlarida, bu 2001-yil 11-sentabrda amalga oshganini aniqlaydi.

"Ular [farishtalar] butun yer Uning ulug'vorligiga to'ladigan kelajakni ko'rarkanlar, g'olibona madh qo'shig'i ohangdor nido bilan biridan boshqasiga aks-sado beradi: 'Muqaddas, muqaddas, muqaddasdir Sarvari Qo'shinlar Rabbiy.' Ular Xudoni ulug'lashdan to'la qanoat topadilar; va Uning huzurida, Uning ma'qullovchi tabassumi ostida, ular bundan ortiq hech narsani istamaydilar. Uning suratini aks ettirishda, Uning xizmatini ado etishda va Unga sajda qilishda ularning eng yuksak intilishi to'la ro'yobga chiqadi." Review and Herald, December 22, 1896.

2001-yil 11-sentabrda bir yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanishi boshlandi, va keyingi yomg'ir sepa boshladi, hamda o'nta bokira haqidagi masal takrorlanayotgan bir paytda Habakkukning munozarasi boshlandi. O'sha paytda Hizqiyolning bashorati o'zining mukammal ro'yobini topdi. Bashoratli Kalom endi ortga surilmaydi, va 2001-yil 11-sentabrga guvoh bo'lgan avlod yer sayyorasining oxirgi avlodidir, chunki Adventizmning oxiridagi vahiy Masihning ikkinchi kelishida sinov muddatining yopilishini e'lon qiladi. Bu haqiqatning ikkinchi guvohligi Luqo kitobining yigirma birinchi bobida topiladi.

Sizlarga chinini aytaman: bularning hammasi bajo bo'lmaguncha, bu avlod o'tib ketmaydi. Osmon bilan yer o'tib ketadi, ammo Mening so'zlarim aslo o'tib ketmaydi. Luqo 21:32, 33.

Luqo kitobining yigirma birinchi bobida Iso yer tarixining so'nggi avlodini aniqlab beradi. U endigina milodiy 70-yildagi Quddusning vayron qilinishidan boshlab, to Millerchilar tarixigacha cho'zilgan bosqichma-bosqich tarixning umumiy manzarasini bergan edi. So'ngra U bashoratli tarixni bevosita aniqlab berish haqidagi bayondan chiqib, O'zi taqdim etgan bashoratli tarixni shunchaki takrorlaydigan va kengaytirib beradigan bir masalni keltiradi. Shunday qilib, U ayni bir bayon uchun ichki jihatdan ikki guvohlikni taqdim etdi va yakunda bu voqealarga guvoh bo'lgan "avlod" Uning qaytishigacha yashashini ko'rsatib berdi; shu tariqa, kontekstga ko'ra, bir yuz qirq to'rt ming bilan ifodalangan avlodni aniqlab berdi.

Bir yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanishi tarixi oxirgi avlod haqidadir, va ular, osmon bilan yer o'tib ketadigan zamonda yashasalar ham, o'limni totmaydilar.

Lekin Rabbimizning kuni tunda o'g'ri kabi keladi; o'sha kunda osmonlar dahshatli shovqin bilan o'tib ketadi, unsurlar qizg'in haroratda erib ketadi, yer ham undagi barcha ishlar bilan birga kuydirib yuboriladi. Demak, bularning hammasi shu tarzda barham topadigan ekan, sizlar har jihatdan muqaddas yurish-turishda va taqvodorlikda qanday kishilar bo'lishingiz kerak! Xudoning kunining kelishini kutib va uni tezlatib, o'sha kunda olov ichida osmonlar parchalanib ketadi, unsurlar esa qizg'in haroratda erib ketadi. 2 Butrus 3:10–12.

Masihning ikkinchi kelishi Masihning qiyofasi o'zgargan voqeada ifodalangan edi.

“Tavozu tog'ida Muso Masihning gunoh va o'lim ustidan qozongan g'alabasining guvohi edi. U solihlarning tirilishida qabrdan chiqib keladiganlarni ifodalardi. O'limni ko'rmasdan osmonga olingan Ilyos esa Masihning ikkinchi kelishida yer yuzida tirik bo'ladigan va 'bir lahzada, ko'z yumib ochguncha, oxirgi karnay chalinganda' 'o'zgartiriladigan'larni ifodalardi; o'shanda 'bu foniy boqiylikka burkanishi kerak', va 'bu chiruvchan esa chirimaslikka burkanishi kerak.' 1 Korinfliklarga 15:51–53. Iso osmonning nuri bilan kiyintirilgan edi; U 'ikkinchi marta, gunoh uchun emas, najot uchun' zohir bo'lganda ham shunday namoyon bo'ladi. Chunki U 'O'z Otasining ulug'vorligida muqaddas farishtalar bilan' keladi. Ibroniylarga 9:28; Mark 8:38. Najotkorning shogirdlarga bergan va'dasi endi bajo bo'ldi. Tog' ustida kelajakdagi ulug'vorlik shohligi kichik bir ko'rinishda namoyon etildi,—Masih Shoh, Muso tirilgan azizlarning vakili, Ilyos esa o'zgartirib olinganlarning vakili edi.” The Desire of Ages, 421.

O'lmagan Ilyos o'lmaydigan bir yuz qirq to'rt mingni ifodalaydi, Muso esa o'ladiganlarni ifodalaydi. Oxirgi kunlarda bu ikki toifa Vahiy kitobining yettinchi bobida bir yuz qirq to'rt ming va buyuk olomon sifatida ifodalanadi. Vahiy kitobining oltinchi bobida beshinchi muhr ochilganda, Zulmat asrlarida papalik tomonidan o'ldirilganlarga oq liboslar beriladi.

“Va U beshinchi muhrni ochganida, men qurbongoh ostida Xudoning kalomi va ular mahkam tutgan shahodat uchun o'ldirilganlarning jonlarini ko'rdim. Ular baland ovoz bilan faryod qilib, shunday dedilar: Qachongacha, ey Rabbii, Muqaddas va Haqqoniy Zot, Sen yer yuzida yashovchilardan qonimiz uchun hukm chiqarmaysan va qasos olmaysan? Va ularning har biriga oq liboslar berildi [Ular pok va muqaddas deb e'lon qilindilar]; va ularga shunday aytili: ular yana ozgina vaqt orom olsinlar, toki o'zlari kabi o'ldirilishi lozim bo'lgan hamxizmatkorlari hamda birodarlari soni to'lsin' [Vahiy 6:9–11]. Bu yerda Yuhannoga haqiqatda mavjud bo'lgan narsalar emas, balki kelajakdagi ma'lum bir davrda yuz beradigan voqealar namoyish etildi.” Manuscript Releases, 20-jild, 197-bet.

Shahidlar Xudo ularning o'ldirilishi uchun qachon qasos olishini so'ramoqdalar. Shahid o'ldirilishidan avval Isoga xos imonga ega edi, chunki aynan o'sha imonning namoyon bo'lishi papalikni uni o'ldirishga undagan edi. Oq liboslar Masihning solihligini ifodalaydi, biroq o'ldirilgan bu jonlarga berilgan oq liboslar ularga shahid bo'lganlaridan keyin berildi. Liboslar shunchaki Masihning solihligining emas, balki shahidlikning ramzidir. Shahid o'ldirilishidan oldin Masih solihligining libosiga ega bo'ladi. Vahiy kitobining yettinchi bobidagi buyuk olomonga oq liboslar beriladi, shu tariqa bu kelajakda keladigan Yakshanba qonuni qirg'ini vaqtida halok bo'ladiganlarni ifodalaydi. Shunday qilib, bir yuz qirq to'rt ming kishi Ilyos orqali, Egamizda vafot

etadigan sodiqlar esa, O'zgarish tog'ida Muso orqali ifodalanadi.

Bir yuz qirq to'rt ming — o'lmaydigan avloddir, va ular Luqo kitobining yigirma birinchi bobida Masih osmonlar va yer o'tib ketadigan paytda tirik bo'ladiganlar deb nazarda tutayotgan avloddir.

Biz bu tadqiqotni keyingi maqolada davom ettiramiz.

“Hobilning o'ldirilishi Xudo ilon bilan ayolning zurriyoti o'rtasida — Shayton va uning tobelari bilan Masih va Uning izdoshlarining o'rtasida — mavjud bo'lishini e'lon qilgan adovatning ilk namunasi edi. Insonning gunohi tufayli Shayton inson zotini o'z nazorati ostiga olgan edi, ammo Masih ularga uning bo'yinturug'ini tashlab yuborishga imkon berar edi. Qachonki bir jon Xudoning Qo'zisiga bo'lgan imon orqali gunoh xizmatidan voz kechsa, Shaytonning g'azabi alanga oladi. Hobilning muqaddas hayoti Shaytonning inson Xudoning qonunini saqlashi imkonsiz, degan da'vosiga qarshi guvohlik berdi. Qobil, yovuzning ruhi ta'sirida, Hobilni boshqara olmasligini ko'rgach, shu qadar g'azabga mindiki, uning hayotiga zomin bo'ldi. Va qayerda Xudoning qonuni solihligini oqlab turadiganlar bo'lsa, o'sha ruh ularga qarshi ham namoyon bo'ladi. Aynan shu ruh asrlar davomida Masih shogirdlari uchun qoziqlarni tiklab, gulxanlarni yoqqan. Ammo Isoga ergashuvchiga yog'dirilgan shafqatsizliklar Shayton va uning lashkarlari tomonidan qo'zg'atiladi, chunki ular uni o'z hukmronliklariga bo'ysundira olmaydilar. Bu — mag'lub etilgan dushmanning qahridir. Isoning har bir shahidi g'olib sifatida jon bergan. Payg'ambar shunday deydi: “Ular uni [‘iblis va Shayton deb atalgan o'sha qadimgi ilonni’] Qo'zining qoni bilan va o'z shahodatlarining kalomi bilan yengdilar; ular o'z jonlarini o'limigacha sevishmadi.” Vahiy 12:11, 9. Ota-bobolar va Payg'ambarlar, 77.”